

Publicerad 2009-01-19 14:44 av GaiaKaja

cyklade till mitt torp. stannade på en gravplats. drack vatten. då såg jag två gravstenar brevid varandra, den ena med mitt förnamn och den andra med min brors, det blev så tydligt. existensen. att leva nu!

Gravsten

I hur många år

ska du förbjuda

dig själv att vara levande

Kanske ända tills

du möter

ditt namn

på en gravsten

Då flyger plötsligt din själ

och pratar

med inre ord

Förstod du inte innan din död

att du har rätt att leva på moder jord

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren GaiaKaja med Poeter.se id #21900 innehar upphovsrätten